

ת"פ 50767/11/15 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד מאיר קוקיאלוב

בית משפט השלום בבאר שבע

ג' סיוון תשע"ז
28 מאי 2017

ת"פ 50767-11-15 מדינת ישראל נ' קוקיאלוב
תיק חיצוני: 415682/2014

לפני	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	מדינת ישראל - פמ"ד ע"י ב"כ עו"ד אסף בר יוסף
נגד	
הנאשם	מאיר קוקיאלוב ע"י ב"כ עו"ד גילת וקסלר

הכרעת דין

מזכה הנאשם מהעבירות שבכתב האישום

כתב האישום והשתלשלות הדין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות כדלקמן:

- קשירת קשר לפשע, בניגוד לסעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז 1977;
- גניבה, בניגוד לסעיף 384 לאותו חוק;
- זיוף בנסיבות מחמירות, בניגוד לסעיף 418 סיפא לאותו חוק;
- שימוש במסמך מזויף, בניגוד לסעיף 420 לאותו חוק;
- קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, בניגוד לסעיף 415 סיפא לאותו חוק.

בכתב האישום נטען, כי במועד שאינו ידוע במדויק, לפני יום 10/08/14, נטל הנאשם לחזקתו שיק שמספרו 57624, משוך על חברת א.מ.מ בע"מ (להלן: "המושכת"), לפקודת חברת נ.ב.ח ניהול ובקרה חשבונאית בע"מ (להלן: "הנפרעת"), על סך 44,840 ₪.

בהמשך, קשר הנאשם קשר עם אחר - איליה איצקוביץ (ע.ת. 2 בבית המשפט - להלן: "איליה"), לזייף השיק על מנת

לקבל במרמה מהמושכת את סכום השיק. במסגרת הקשר הנ"ל, זויף השיק על ידי מי מביניהם, בדרך שאינה ידועה, כך שנמחק ממנו שם הנפרעת ותחתיו נרשם שמו של איליה. בהמשך, בתאריך 10/08/14, הפקיד איליה את השיק המזויף לחשבון הבנק שלו; כעבור מספר ימים, משך את סכום השיק מחשבוננו והעביר אותו לידי הנאשם, אשר הותיר בידיו של איליה, בתמורה, 2,000 ₪ במזומן.

עוד נטען בכתב האישום, כי העבירות נעברו בנסיבות מחמירות, שהן התחכום באופן ביצוען והסכום שנלקח שלא כדין.

במענה לכתב האישום, כפרה ההגנה בעבירות וטענה, כי הנאשם מכחיש, כי השיק הגיע לידי וכי ביקש ממאן שהוא להפקיד בעבורו את השיק או קיבל כספים כלשהם בגין השיק. ההגנה לא העלתה טענת אליבי או טענה בנוגע לקבילות אמרות הנאשם. ההגנה ויתרה על מרבית עדי התביעה, למעט איליה והחוקרת רס"ר זוהר פלוס (ע.ת. 1 בבית המשפט).

מטעם התביעה העידו, כאמור, איליה והחוקרת רס"ר זוהר פלוס.

עוד הוגשו, מטעם התביעה, המוצגים הבאים:

- אמרת נציג החברה המושכת מיום 17/09/14, שעה 10:08 - ת/א1;
- יפוי כח המאשר לנציג החברה המושכת להגיש תלונה במשטרה מטעמה - ת/ב1;
- העתק השיק כפי שנשלח מטעם החברה המושכת - ת/2;
- העתק השיק כפי שהופקד בחשבון הבנק של איליה - ת/3;
- תדפיס עו"ש של חשבון הבנק של איליה - ת/4;
- תדפיס חשבון הבנק של החברה המושכת - ת/5;
- פלט שיחות יוצאות ממספר טל' המשוך, על פי הטענה, לאמו של הנאשם (תחילה, דרשה ההגנה, כי יוגש גם התקליטור ובו הקובץ המלא של השיחות, אך בדיון מיום 12/02/17, חזרה בה מדרישה זו והסכימה להגשת המוצג כפי שהוא) - ת/6;
- אמרת הנאשם מיום 04/11/14, שעה 14:26 - ת/7;
- אמרת הנאשם מיום 06/11/14, שעה 12:26 - ת/8;
- אמרת הנאשם מיום 26/08/15, שעה 18:56 - ת/9;
- אמרת הנאשם מיום 20/09/15, שעה 09:30 - ת/10;

· תצהיר שהוגש מטעם העד איליה במסגרת בקשת התנגדות לביצוע שטר שהוגשה מטעמו - ת/12;

מטעם ההגנה, העיד הנאשם לבדו.

עוד הוגשו, מטעם ההגנה, המוצגים הבאים:

- זכ"ד בעריכת החוקרת זוהר פלוס מיום 24/08/15, ממנו עולה, כי בבדיקה במערכת המשטרית לא עולים אמצעי קשר בנוגע לאמו של הנאשם - נ/1;
- כתב אישום שהוגש נגד איליה - נ/2;
- אמרת איליה במשטרה מיום 27/10/14, שעה 10:20 (הוגשה לצורך השוואה) - נ/3;
- אמרת איליה במשטרה מיום 10/03/15, שעה 14:03 (הוגשה לצורך השוואה) - נ/4.

סקירת התמונה הראיתית

להלן, תובא סקירת עדויותיהם של העדים מטעם הצדדים וכן תכנם של חלק מהמוצגים, ככל שהם נדרשים לשם הכרעה בלבד.

יצוין, כי לא היתה מחלוקת בין הצדדים בנוגע לכך, שהשיק שנשלח מאת החברה המושכת אכן זויף, כך שפרטי המוטב נרשמו לפקודת איליה, במקום לפקודת החברה הנפרעת.

עוד לא היתה מחלוקת בין הצדדים, כי השיק הופקד בחשבוננו של איליה, נפרע וכי איליה משך את כספי השיק במזומן.

המחלוקת בין הצדדים הנה בנוגע לשאלה, האם קשר הנאשם קשר עם אותו איליה והאם, במסגרת אותו קשר, היה לו חלק בעבירות של זיוף השיק וקבלת תמורתו במרמה.

לנוכח היקפה המצומצם של המחלוקת, ויתרה ההגנה על חקירת מרבית עדי התביעה וכן הסכימה להגשת המוצגים, כמפורט לעיל.

למעשה, עדות התביעה היחידה המסבכת, לכאורה, את הנאשם, היא עדותו של ע.ת. 2 - איליה.

בחקירתו הראשית סיפר איליה, שהעיד בלווית מתורגמנית, כי הגיע לארץ לפני 19 שנה, אך חרף כך אינו מבין עברית באופן מלא. למרות האמור, נשמעה מרבית עדותו בשפה העברית. העד סיפר, כי הכיר את הנאשם מעבודה משותפת בעבר במפעל ליצור אנטנות וכי בחלוף תקופה, פגש בנאשם והתחוויר לו, כי הוא גר לידו וכך העמיקה היכרותם.

לדברי העד, פגש בנאשם ב"שכונה" והאחרון הציע לו, להפקיד שיק לחשבונו (של העד), היות שיש לו (לנאשם) בעיה בחשבון אותו מנהל עם שותף מסוים.

לדבריו, בחלוף מספר ימים, הגיע אליו הנאשם ולקח אותו לבנק. העד הבחין, כי השיק משוך לפקודתו ולדבריו, שאל הנאשם מדוע זה כך. הנאשם השיב לו, כי מדובר בסכום גדול ולכן השיק חייב להיות "למוטב בלבד". בהמשך הוסיף, כי לפני פגישה זו לקח הנאשם ממנו את שמו המלא ואת מספר תעודת הזהות שלו.

לדברי העד, שאל את מנהלת הבנק כיצד ניתן להפקיד השיק ולאחר שנמסר לו, כי אפשר להפקידו במכונה - עשה כך. בהמשך היום, התקשר לבנק לשאול מה עם השיק ונמסר לו, שבתוך 3 ימים ידעו, האם נכנס הכסף לחשבון.

לדברי העד, בחלוף מספר ימים נסע עם הנאשם לבנק והשניים קיבלו את הכסף בקופה. לדבריו, העביר הכסף לנאשם והוא נתן לו בתמורה 2,000 ₪.

העד מסר את מספר הטלפון הנייד שלו וסיפר, כי הנאשם היה מתקשר אליו מהטלפון של אמו, הנקוב בפלט התקשורת ת/6.

לדברי העד, הסכים לעימות עם הנאשם, אשר אישר, כי מכיר אותו אך הכחיש את העובדה, שמסר לעד את השיק.

העד אישר, כי מתנהל כנגדו הליך אזרחי בגין השיק שהופקד בחשבונו וכי התצהיר ת/12 הוגש במסגרת אותו הליך.

בחקירתו הנגדית אישר העד, כי אמר לפקידת הבנק שהוא עבד בחברה המושכת, בתשובה לשאלה, מהיכן קיבל שיק כזה. העד אישר, כי רק בשיחה נוספת שקיבל מהבנק, מסר כי השיק אינו שלו וכי קיבל אותו מהנאשם. לדבריו, שיקר בשיחה הראשונה לבקשת הנאשם.

עוד אישר העד, כי כשהגיע לחקירה במשטרה, כבר ידע מדוע זומן.

כאשר נשאל מדוע בתצהיר ת/12, לא סיפר, כי הנאשם הגיע עמו להפקיד השיק בבנק, השיב, כי רק אדם אחד יכול להפקיד שיק במכונה, ולכן אמר שהוא הפקיד את השיק.

לדבריו, הסכים להפקיד השיק בחשבונו "כי אני טוב לב ורציתי לעזור". כשנשאל, אם כך, מדוע היה צריך לקבל 2,000 ₪ תמורת פעולה פשוטה זו, השיב "כנראה נתן לי כדי להגיד תודה".

לשאלה מדוע לא פנה למשטרה מיד כשהבין, כי השיק היה מזויף, השיב, כי פנה לתחנת אשקלון ומשם הפנו אותו לבאר-שבע (ככל הנראה ליחידת הונאה דרום). לדבריו, באשקלון לא קיבלו את התלונה שלו.

בחקירתו החוזרת שב וטען, כי לא חשב שיש בעיה עם השיק.

אשר לעדת התביעה מס' 1 - רס"ר זוהר פלוס - זו העידה בנוגע לפעולות טכניות. התביעה עתרה להעידה בנוגע לשיחת טלפון שערכה עם אמו של הנאשם, בנסיון לברר מי הוא אשר משתמש במספר הטלפון שנקב ע.ת. 2. משלא זימנה התביעה את אם הנאשם לעדות ומשהמזכר שערכה העדה שיקף דברים שנמסרו מפי השמועה - לא התיר בית המשפט להשמיע, באמצעות העדה, את תוכן המזכר.

העדה אישרה, כי לא נקטה בפעולות חקירה לבירור גרסת ע.ת. 2, כי הגיע לבנק ביחד עם הנאשם.

לדברי העדה, העובדה, כי לא נמצא מספר טלפון המשויך לאם הנאשם במערכת המשטרתית, יכולה להיות מוסברת בכך, כי אם הנאשם לא נחקרה במשטרה ולכן לא קימים פרטים אודותיה.

עד כאן ראיות התביעה.

הנאשם בחר להעיד. למעשה, הכחיש, בעדותו, את כל טענותיו של ע.ת. 2, אם כי לא מסר הסבר לדברים. כמו כן, לא מסר הסבר גם לשיחות הטלפון שנתבצעו, על פי הטענה, בינו לבין ע.ת. 2.

הנאשם גם אישר, כי שמר על זכות השתיקה בחלק מחקירותיו במשטרה.

עד כאן ראיות ההגנה

טענות הצדדים

התביעה מבקשת, כי בית המשפט יאמץ את עדותו של ע.ת. 2 - כהגדרתה "השותף" - כאמינה.

לדברי התביעה, מסר ע.ת.2 גרסה אמינה ועקבית ואין לו כל מניע להפליל הנאשם.

התביעה אינה מכחישה, כי היא עצמה לא קיבלה את גרסת ע.ת.2 בנוגע לחלקו באירועים וזאת מהעובדה הפשוטה, כי הוגש כנגדו כתב האישום נ/2, בו מיחסת לו התביעה קשירת קשר עם הנאשם דנן. עם זאת, עותרת התביעה, כי בית המשפט יפלג את עדותו של ע.ת.2 ויקבל כמהימנה את חלק העדות המתיחס לנאשם בלבד.

התביעה מבקשת לראות בשיחות הטלפון שיצאו, על פי הטענה, ממכשיר הטלפון המשויך לאם הנאשם אל ע.ת.2 ראייה לחיזוק עדותו.

לטענת התביעה, לא הובאה אמו של הנאשם להעיד בנוגע לשאלה, מי מחזיק בטלפון ומי ערך את שיחות הנטענות בשל כך שאינה כשירה להעיד כנגד בנה, אך לדברי התביעה, עולה מאמרת הנאשם ת/10, כי הטלפון האמור שייך לאמו וכי הוא נוהג לערוך שיחות ממספר זה.

התביעה מבקשת לראות גם בשתיקת הנאשם בחלק מהחקירה ובעדותו בבית המשפט, כחיזוק נוסף לדברי ע.ת.2, היות שמצופה היה, שמי שאינו קשור לעבירות הנטענות - יזעק לחפותו.

ההגנה טוענת, כי המאשימה לא הציגה ראיות בנוגע לאופן בו זויף השיק וכן לא הציגה ראיות, כי הגיע לידי הנאשם. לפיכך, טוענת, כי יש לזכות הנאשם מעבירות הזיוף והגניבה.

אשר ליתר העבירות - טוענת ההגנה, כי התביעה נסמכת על דברי ע.ת.2 בלבד, למרות שיש לו מניע להטיל האשמה על הנאשם ועל אף שגרסתו איננה עקבית, כאשר התביעה עצמה אינה מבקשת ליתן משקל למלוא עדותו.

ההגנה הצביעה על אי התאמה בין דברי ע.ת.2 בנוגע למועד הפקדת השיק ולמועד משיכת הכסף המזומן, תוך השוואה למסמכים האובייקטיביים (ת/1 - ת/5).

ההגנה טוענת, כי ע.ת.2 לא פנה לבנק או למשטרה, כשהוברר לו שהשיק מזויף ומכך עולה, כי לא היה תם לב.

ההגנה מפנה לכך, כי ע.ת.2 סיפר לפקידת הבנק, כי הוא זה שעבד בחברה המושכת.

ההגנה מפנה לסתירות שונות בדברי ע.ת.2, כגון בנוגע לשאלה, מה מסר לו הנאשם בדבר מקורם של הכספים - באמרתו במשטרה, נ/3 סיפר, כי הנאשם 1 הציג הכסף כשייך לקרוב משפחתו; בתצהירו ת/12 סיפר, כי הנאשם הציג לפניו שמדובר בכסף של חבר שיש לו בעיה בחשבון; בבית המשפט סיפר, כי הנאשם אמר לו שמדובר בכספים בגין עבודות שהוא (הנאשם) ושותף נוסף עשו אצל החברה המושכת.

ההגנה מפנה לכך, כי דברי ע.ת. 2 בבית המשפט, שהנאשם התלווה אליו לבנק, לא נמסרו בהזדמנויות קודמות.

ההגנה מבקשת שלא ליתן משקל לנושא שיחות הטלפון המפורטות בפלט ת/6, היות שלא בורר, מי משתמש בטלפון, וכן ממילא אין שיחות במועדים הרלוונטיים להפקדת השיק או למשיכתו.

ההגנה טוענת, כי אין ליתן משקל ראייתי ממשי לעובדה, שהנאשם בחר לשמור על זכות השתיקה או לאי לסתירות כלשהן בגרסותיו.

דין והכרעה

לאחר שבית המשפט שמע את ראיות הצדדים, מוצא, כי לא עלה בידי התביעה הכללית להוכיח את אשמתו של הנאשם במידת הראיה הנדרשת בפלילין, קרי: מעבר לכל ספק סביר, וזאת בנוגע לאף אחת מהעבירות שיוחסו לו.

צודקת ההגנה, כי לא הוצגה כל ראיה, ישירה או נסיבתית, לכך שהנאשם גנב את השיק נושא כתב האישום או זייף אותו. לכל היותר, בהתאם לעדות ע.ת. 2, ניתן היה לטעון, כי הנאשם החזיק בשיק שהושג בעבירה והשתמש במסמך מזויף. כבר משום כך, מוצא בית המשפט, כי אין כל ראיה להרשעת הנאשם בהוראות החיקוק מס' 2 - 3 בכתב האישום.

אשר ליתר הוראות החיקוק, שענין - קשירת קשר לפשע; שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות - בנוגע לכך נסמכת התביעה על עדותו של ע.ת. 2, כעדות יחידה.

התביעה עצמה מסכימה, כי עד זה היה שותף לעבירה (אם תתקבל גרסתו).

בית המשפט מקבל טענת ההגנה, שבוססה בראיות, כי לעד זה מניע ברור להפללת הנאשם, הן על מנת לנסות ולחמוק מאישום פלילי והן בשל כך שמתנהל כנגדו הליך אזרחי, להשבת הסכומים אותם משך, שלא כדין, מחשבון הבנק. ודוק: מניע כזה קיים, גם אם אין הגרסה שמסר מספיקה כדי לנקות אותו כליל מאחריות, שכן - ישנה גם משמעות לשאלה, מי יזם את המעשים או מי היה הגורם המשני בפרשה.

בהתאם להוראות סעיף 54 א(א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א - 1971, טעונה עדותו של שותף לעבירה דבר לחיזוקה.

עם ביטול הלכת ע.פ. 194/75 **קינזי נ' מדינת ישראל**, פ"ד ל(2) 477, אשר חייבה המתנה לסיום משפטו של השותף טרם העדתו כנגד שותף אחר, קבע בית המשפט העליון, כי עצמתה של ראית החיזוק הנדרשת עולה ככל שלעד השותף אינטרס להפללת הנאשם. ראו בג"צ 11339/05 **מדינת ישראל נ' בית המשפט המחוזי באר-שבע ואח'** (פורסם

במאגרים); ע.פ. 7894/03 **מסראווה ואח' נ' מדינת ישראל וערעור שכנגד** (פורסם במאגרים).

התביעה מבקשת לראות בפלט השיחות ת/6, כתנא דמחזק את דברי ע.ת. 2.

אשר לעדותו של ע.ת. 2, מעבר למספר סתירות והתפתחויות העולות ממנה, אם בנוגע למועדים של הפקדת השיק ומשיכתו ואם בנוגע לשאלה, מה בדיוק הוצג לעד, כאשר נמסר לו, לטענתו, השיק - הרי עדות זו אינה מסתברת, באשר עצם העובדה, שהוצע לעד סכום לא מבוטל תמורת פעולה קלה וקצרה של הפקדת השיק במכונה ומשיכת הכספים לאחר מכן; כמו כן, עצם העובדה, שאינה מוכחשת מפי העד, כי כאשר התקשרו אליו מהבנק ואמרו, כי ישנה בעיה עם השיק, ניסה להציג מצג שווא, כי עבד אצל החברה המושכת וכי השיק מגיע לו בגין עבודתו - מעידים על כך, שהעד היה מודע לכך, שהמדובר בכספים שאינם כשרים.

למעשה, מסכימה גם התביעה, בסיכומיה, כי דברי העד על כך, שלא היה מודע לזיוף השיק - אינם נכונים ומבקשת לפלג עדותו ולקבל רק החלקים המרשיעים את הנאשם.

אלא, פילוג עדותו של עד באופן המבוקש על ידי התביעה, מחייב הנמקה והסבר ולא ניתן להשתמש בו באופן אגבי ומכני. ראו ע.פ. (מחוזי תל-אביב) 70751/99 **קליין נ' מדינת ישראל**; ע.א. 31/95 **בדיר ואח' נ' טסה ואח'**, פ"ד מ"ג(2)81; ע.פ. 228/54 **אפשטיין נ' היועץ המשפטי לממשלה** פ"ד ט' 720; ע.פ. 71/76 **מרילי ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד ל"2)813.

במקרה דנן, אין בידי התביעה הכללית להצביע על נימוק המצדיק פילוג דברי העד, כשם שלא נמצא מהימן בנוגע לפרטים שייחס למודעתו שלו - כך אין לומר, כי זוהי עדות שניתן לבסס באמצעותה ממצא, מעבר לכל ספק סביר, בנוגע לנאשם.

ודוק: כל הראיות החפציות והכתובות, במקרה דנן - מפלילות את ע.ת. 2 בלבד. אף אחת מהן אינה קושרת את הנאשם לעבירות. כאמור, רק דברי ע.ת. 2 לבדם, הם הקושרים אותו ולשם כך היה צורך בעדות עקבית ומהימנה, מה שאינו מתקיים במקרה דנן.

אשר לפלט ת/6: אכן, עולה ממנו, כי נערכו מספר שיחות בין ע.ת. 2 לבין מספר טלפון אותו מיחסת התביעה לאמו של הנאשם.

לענין זה, לא בוצעו פעולות חקירה מספקות על מנת לבסס הטענה, כי הנאשם הוא שדיבר עם ע.ת. 2. נכון, כי לא היה בידי התביעה להביא את אמו של הנאשם להעיד נגדו, ככל שההגנה לא היתה מסכימה לכך. אך האם גם לא נחקרה כלל במשטרה ולא נעשה ניסיון ממשי להתחקות אחר זהות המחזיק במספר זה, דבר שאפשרי גם בלא הבאת האם לעדות, למשל תוך בדיקת מספרים נוספים שחיוגו מטלפון זה או שיחות יזומות לאותו מספר.

לענין זה, מבקשת התביעה להסתמך על אמרת הנאשם במשטרה ת/10, שם אישר, כי אמו היא שמחזיקה במספר הטלפון. אך ככל שמבקשת התביעה להסתמך על אמרה זו, יש להביא מלוא הדברים שנאמרו בה, שכן, בד בבד עם כך, שהנאשם אישר, כי מדובר במספר טלפון השייך לאמו וכי אף הוא שוחח, מדי פעם, ממספר זה - הרי עמד על כך, כי לא

הוא שערך את השיחות המדוברות עם ע.ת. 2.

בנוסף, צודקת ההגנה, כי דווקא במועדים בהם הופקד השיק או נמשך הכסף - אין שיחות בין מספר זה לבין מספר הטלפון של ע.ת. 2.

הנאשם אינו מכחיש, כי היה בקשר מסוים עם ע.ת. 2.

אמנם, הנאשם מכחיש, כי שוחח עם ע.ת. 2 ממספר זה וניתן לציין, כי קיומן של השיחות מעלה חשד מסוים, שהנאשם אינו מספר את כל הידוע לו בנושא זה. חשד זה מתחזק, לנוכח העובדה, שהנאשם בחר לשמור על זכות השתיקה בחלקים מחקירותיו במשטרה.

עם זאת, שתיקת הנאשם בחקירה אינה יכולה למלא מקומו של חסר ראיתי בראיות התביעה. ראו ע.פ. 9141/10 **סטואר נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים). והגם שעשויה לשמש כדבר לחיזוק ראיות התביעה, הרי, במקרה דנן, לא היא ולא הפלט ת/6, יש בהם האיכות הנדרשת כדי לבסס המשקל להפללתו של הנאשם על ידי עדותו של ע.ת. 2, שאינה נתמכת בכל ראיה חיצונית.

כך למשל, עשויה שתיקת הנאשם ללמד גם על כך, שמבקש להימנע מלסבך מי אחר מהסובבים אותו בפרשה, או להצביע על ידיעה או מעורבות מסוימת בפרשה, שהיא אחרת מזו המיוחסת לו. מכל מקום, אין בה כדי להוות ראיה מסבכת המשלימה את החסר בעדותו של ע.ת. 2.

משמוצא בית המשפט, כי עדותו של ע.ת. 2 אינה באיכות הנדרשת על מנת לבסס הרשעה בפלילין - מורה על זיכוי של הנאשם.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, ג' סיוון תשע"ז, 28 מאי 2017, במעמד הצדדים.